

U přiřazovací úlohy lze doporučit, aby nabízených prvků k přiřazení bylo alespoň o dva více než prvků, ke kterým má být přiřazováno. Pokud by prvků v obou skupinách bylo stejně, byla by samozřejmě stejně formulovaná úloha o něco snazší, ale hlavně by žáci uplatňovali při řešení trochu odlišné strategie (např. i při neznalosti jednoho přiřazení by ke správnému řešení dospěli přiřazením ostatních prvků, kde by si více věřili v odpovědích). Součástí instrukce by mělo být i ubezpečení, že jeden prvek nelze přiřadit více možnostem (pokud toto není záměr a není tím záměrně zvyšována obtížnost úlohy). V každém případě je třeba žákům poskytnout přesnou instrukci, aby pro někoho nebyla úloha těžší právě tím, že zvažuje i tyto možnosti.

Na úlohy **uspořádávací** lze pak zase v jistém smyslu nahlížet jako na úlohy přiřazovací. V zásadě jde o přiřazení čísla vyjadřujícího pořadí k variantám, které mají být uspořádány. Rozdíl je v tom, že u přiřazovacích úloh je zpravidla v seznamu určeném pro přiřazení o 1 či více položek navíc (viz výše). Zásadní vliv by se projevil v případě jemnějšího hodnocení této úlohy, kdy některá pořadí mohou být ohodnocena dílčími body. Při návrhu hodnocení je však důležité vyvažovat míru „spravedlivosti“ hodnocení spočívající v náročném způsobu hodnocení, oproti míře srozumitelnosti tohoto hodnocení pro žáky.

Příklad 4.30 Uspořádávací úloha s pěti prvky

Seřaď slova tak, aby vyjadřovala hodnocení od nejošklivějšího k nejhezčímu.

nádherný ne moc hezký pěkný ošklivý docela hezký

1

2

3

4

5

Zdroj: NIQES 2013, český jazyk 5. ročník, ID 2317.

Uspořádávací úlohy v příkladu 4.30 a 4.31 se liší nejen počtem prvků pro uspořádání, ale i způsobem záznamu odpovědi. V příkladu 4.30 je využito počítačového testování s možností „přetahování“ na určité místo pořadí. V příkladu 4.31 je záznam odpovědi prováděn jako u úzce otevřené úlohy, kde lze odpovědi též počítačově okamžitě vyhodnotit, protože správná odpověď je dána jednoznačnou sekvencí čísel označujících věty.